

Warszawa, dnia 09 lutego 2021 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
FUNDUSZY I POLITYKI REGIONALNEJ**

DD3.056.21.2020

Przewodniczący Ogólnopolskiego
Porozumienia Związków Zawodowych
e-mail: opzz@opzz.org.pl

W związku z pismem z dnia 28 grudnia 2020 r. Nr OPZZ/P/2596/2020 w sprawie trudności w pokryciu przez pracowników sektora edukacji wydatków dotyczących nauczania na odległość, należy zauważyć co następuje.

Pismo zawiera żądanie wprowadzenia do art. 26 ustawy PIT¹ możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania kwot wydatków poniesionych przez nauczycieli na zakup sprzętu i oprogramowania niezbędnego do wykonywania zdalnego nauczania.

Wystąpienie stanowi zatem petycję w rozumieniu ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) i wymaga rozpatrzenie na zasadach określonych w przepisach tej ustawy.

Mając powyższe na uwadze oraz działając stosownie do art. 10 i 13 ustawy o petycjach, proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Pojawienie się realnego zagrożenia rozprzestrzeniania się zakażeń wirusem SARS-CoV-2 skutkowało wprowadzeniem szczególnych rozwiązań, umożliwiających podejmowanie działań minimalizujących zagrożenie dla zdrowia publicznego.

Od 8 marca 2020 r. pracodawcy mogą polecić pracownikom wykonywanie pracy zdalnej. Możliwość tę wprowadziła specustawa², która początkowo nie określała jakichkolwiek zasad świadczenia pracy w tej formie. Warunki wykonywania pracy zdalnej doprecyzowano w czerwcu 2020 r.³. Zgodnie z art. 3 ust. 3–8 specustawy wykonywanie pracy zdalnej może zostać polecane, jeżeli pracownik ma umiejętności i możliwości techniczne oraz lokalowe do wykonywania takiej pracy i pozwala na to rodzaj pracy. W szczególności praca zdalna może być wykonywana przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość lub dotyczyć wykonywania części wytwórczych lub usług materialnych.

¹ Ustawa z dnia 26 lipca 199 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426, z późn. zm.).

² Ustawa z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1842, z późn. zm.)

³ Ustawa z 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. z 2020 r. poz. 1086, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 3 ust. 4 specustawy narzędzia i materiały potrzebne do wykonywania pracy zdalnej oraz obsługę logistyczną pracy zdalnej zapewnia pracodawca.

Przy czym dopuszcza się, aby przy wykonywaniu pracy zdalnej pracownik mógł używać narzędzi lub materiałów niezapewnionych przez pracodawcę pod warunkiem, że umożliwi to poszanowanie i ochronę informacji poufnych i innych tajemnic prawnie chronionych, w tym tajemnicy przedsiębiorstwa lub danych osobowych, a także informacji, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę.

Na polecenie pracodawcy, pracownik wykonujący pracę zdalną ma obowiązek prowadzić ewidencję wykonanych czynności, uwzględniającą w szczególności opis tych czynności, a także datę oraz czas ich wykonania. W kwestii sposobu, formy i częstotliwości sporządzania ewidencji pracownik powinien zastosować się do wydanego w tym zakresie polecenia pracodawcy.

Pracodawcy przyznano również uprawnienia dotyczące zakończenia wykonywania pracy zdalnej. Stanowi o tym art. 3 ust. 8 specustawy, zgodnie z którym pracodawca może w każdym czasie cofnąć polecenie wykonywania pracy zdalnej.

Od 5 września 2020 r. regulacje dotyczące pracy zdalnej mogą być stosowane w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, ogłoszonego z powodu COVID-19, oraz w okresie 3 miesięcy po ich odwołaniu.

Przechodząc do pracy zdalnej wykonywanej przez nauczycieli, pozwolę sobie przytoczyć wyjaśnienia Ministerstwa Edukacji i Nauki⁴ w tej sprawie. Wskazano w nich, że prowadzenie przez nauczycieli zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość lub innego sposobu realizacji tych zajęć w okresie ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty nie oznacza, że nauczyciel jest obowiązany do pracy zdalnej z miejsca zamieszkania oraz zakupu sprzętu niezbędnego do prowadzenia tych zajęć.

W przypadku jednostki systemu oświaty, w której w okresie ograniczenia jej funkcjonowania zajęcia są realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, dyrektor tej jednostki może polecić nauczycielom wykonywanie, przez czas oznaczony, pracy określonej w umowie o pracę, poza miejscem jej stałego wykonywania (praca zdalna). Powinien wówczas zapewnić nauczycielom narzędzia i materiały potrzebne do wykonywania pracy zdalnej oraz obsługę logistyczną pracy. Za zgodą nauczyciela możliwe jest również świadczenie pracy z wykorzystaniem jego prywatnego sprzętu, o ile spełnia on określone wymagania. W celu realizowania zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość dyrektor szkoły może również zapewnić nauczycielowi odpowiednio przygotowane stanowisko pracy na terenie szkoły.

Tak więc nauczyciel ma prawo do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość lub innego sposobu realizacji tych zajęć z wykorzystaniem sprzętu zapewnionego przez pracodawcę. Tylko za zgodą nauczyciela praca zdalna może być świadczona na jego prywatnym sprzęcie, tak jak ma to miejsce w przypadku pracowników innych grup zawodowych.

Mając jednakże na uwadze, że wielu nauczycieli zdecydowało się na pracę zdalną z wykorzystaniem własnego sprzętu, internetu bądź też uzupełniło sprzęt zapewniony przez pracodawcę o inny przydatny do nauki zdalnej, Rząd postanowił o udzieleniu wsparcia finansowego nauczycielom, którzy w okresie od 1 września do 7 grudnia 2020 r. zakupili sprzęt lub oprogramowanie, przydatne w prowadzeniu zajęć realizowanych z wykorzystaniem metod

---

⁴ Pismo z dnia 14 stycznia 2021 r. Nr DWST-WPZN.6003.12.2021.BA.

i technik kształcenia na odległość lub innego sposobu realizacji tych zajęć. Jednorazowe dofinansowanie w wysokości nie wyższej niż 500 zł przysługiwało również w przypadku zakupu usługi dostępu do internetu oraz sprzętu lub oprogramowania umożliwiającego korzystanie z tej usługi. Dofinansowanie zostało wypłacone uprawnionym nauczycielom do dnia 31 grudnia 2020 r. Kwestię powyższego dofinansowania regulują przepisy § 10b – § 10d rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r.⁵, które zostały dodane rozporządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 18 listopada 2020 r.⁶

Dofinansowanie to pozwoliło na doposażenie nauczyciela w sprzęt lub oprogramowanie przydatne w prowadzeniu zajęć na odległość lub też zmodernizowanie posiadanego już sprzętu, a także na zakup usługi dostępu do internetu.

W związku z wprowadzeniem jednorazowego dofinansowania dla nauczycieli z przeznaczeniem na zakup usługi dostępu do internetu, sprzętu przydatnego w prowadzeniu zajęć realizowanych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość lub innego sposobu realizacji tych zajęć, kwota części oświatowej subwencji ogólnej na 2020 r. została zwiększona o kwotę 270.815.261 zł. Dodatkowa kwota części oświatowej subwencji ogólnej, po odliczeniu 0,4 % rezerwy, w wysokości 269.732.000 zł, podzielona została między poszczególne jednostki samorządu terytorialnego (gminy, powiaty, w tym miasta na prawach powiatu i samorządy województw) z przeznaczeniem dla 539.464 nauczycieli.

Jednocześnie uruchomiono środki w wysokości 6.573.500 zł z rezerwy celowej budżetu państwa na 2020 r. poz. 73 – Przeciwdziałanie COVID-19, z przeznaczeniem na wypłatę jednorazowego dofinansowania zakupu sprzętu lub oprogramowania dla nauczycieli zatrudnionych w szkołach prowadzonych i rejestrowanych przez organy administracji rządowej.

Warto jednakże zaznaczyć, że kwota 500 zł jest tylko jednym z wielu elementów programu poprawy warunków pracy i wyposażenia nauczycieli i uczniów w okresie pandemii.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 5 ustawy – Prawo oświatowe⁷, organ prowadzący szkołę lub placówkę odpowiada za jej działalność, a jednym z zadań organu prowadzącego szkołę jest wyposażanie szkoły lub placówki w pomoce dydaktyczne i sprzęt niezbędny do pełnej realizacji programów nauczania, programów wychowawczo–profilaktycznych, przeprowadzania egzaminów oraz wykonywania innych zadań statutowych.

Dostrzegając jednak potrzebę wsparcia organów prowadzących, Ministerstwo Edukacji i Nauki realizuje działania pozwalające na doposażanie w sprzęt szkół i placówek oświatowych, który dzięki rozwiązaniom wprowadzonym ww. rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r., przewidującym m.in. obowiązek wspomagania przez organ prowadzący jednostek systemu oświaty w organizacji zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość lub innego sposobu realizacji tych zajęć, może zostać użyty uczniowi lub nauczycielowi do realizacji zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość lub innego sposobu realizacji tych zajęć.

---

⁵ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 493, z późn. zm.).

⁶ Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z 18 listopada 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczególnych rozwiązań w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz. U. poz. 2047).

⁷ Ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 910, z późn. zm.).

W związku z zaistniałą w marcu 2020 r. koniecznością czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty spowodowaną epidemią COVID-19 i realizacją przez szkoły zadań z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, Minister Edukacji Narodowej we współpracy z Ministrem Cyfryzacji uruchomił dodatkowe projekty, finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014–2020, w celu wsparcia organów prowadzących szkoły w realizacji zadań wynikających z konieczności prowadzenia kształcenia na odległość:

- 1) projekt „Zdalna szkoła” – w ramach którego wszystkie gminy oraz powiaty wskazane w dokumentacji konkursowej mogły wnioskować o sfinansowanie zakupu laptopów, tabletów oraz dostępu do internetu dla uczniów, którzy nie posiadają sprzętu umożliwiającego im realizację kształcenia na odległość.

W ramach 187 mln zł przeznaczonych na ten projekt, jednostki samorządu terytorialnego – powiaty i gminy mogły uzyskać od 35 tys. zł do 100 tys. zł. Wysokość dofinansowania zależała od tego, w której z kategorii (było łącznie 6 kategorii) znajdowała się gmina lub powiat. Głównym kryterium przydziału jednostek samorządu terytorialnego do poszczególnych kategorii była liczba uczniów w gminie lub powiecie.

Na dzień 1 października 2020 r. z programu skorzystało 2790 jednostek samorządu terytorialnego. Łączna kwota przyznanych środków to 186 105 tys. zł.

- 2) projekt „Zdalna szkoła+” – w ramach którego możliwe było uzyskanie dofinansowania na zakup sprzętu komputerowego umożliwiającego realizację zdalnych lekcji uczniom wykluczonym cyfrowo. W tej edycji jednostki samorządu terytorialnego (gminy) mogły starać się o wsparcie od 35 tys. zł do 165 tys. zł. Pula środków wynosiła ponad 180 mln zł, a kryterium dofinansowania była liczba rodzin wielodzietnych mieszkających na terenie danej gminy i korzystających z gminnego wsparcia. Program kierowany był głównie do rodzin ubogich z co najmniej trojgiem dzieci. Dofinansowanie dotyczyło zakupu zarówno komputerów, laptopów, ale także oprogramowania, ubezpieczenia sprzętu, mobilnego dostępu do internetu lub innych uzasadnionych wydatków związanych z realizacją zdalnej nauki. Na dzień 21 października 2020 r. z programu skorzystało 2 466 jednostek samorządu terytorialnego. Łączna kwota przyznanych środków to ok. 179 699 tys. zł.

Z powyższych projektów mogły skorzystać wszystkie szkoły, nie tylko prowadzone przez jednostki samorządu terytorialnego. Wystarczyło, że zgłoszą zapotrzebowanie na sprzęt do właściwego samorządu.

Łącznie z Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na powyższe projekty przeznaczono kwotę 367 mln zł. Listy wszystkich jednostek samorządu terytorialnego, których wnioski zostały dotychczas ocenione pozytywnie i które otrzymały grant wraz z informacją o wysokości przyznanej kwoty, są dostępne na stronie internetowej operatora projektów – Centrum Projektów Polska Cyfrowa⁸.

Jeszcze przed pojawieniem się pandemii COVID-19, w latach 2017-2019 był realizowany Rządowy program rozwijania szkolnej infrastruktury oraz kompetencji uczniów i nauczycieli w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych „Aktywna tablica”. W programie mogły uczestniczyć wszystkie szkoły podstawowe, a jego celem było:

---

⁸ <https://cppc.gov.pl/>.

- 1) wyposażenie lub doposażenie szkół w pomoce dydaktyczne niezbędne do realizacji programów nauczania z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK);
- 2) zapewnienie uczniom szkół podstawowych dostępu do pomocy dydaktycznych, w szczególności tablic interaktywnych z projektorem, głośników lub innych urządzeń pozwalających na przekaz dźwięku lub interaktywnych monitorów dotykowych do kształcenia kompetencji uczniów i nauczycieli w zakresie posługiwania się TIK oraz do rozwijania zainteresowań i uzdolnień uczniów w ramach zajęć pozalekcyjnych;
- 3) zapewnienie uczniom, a także ich nauczycielom szkoleń umożliwiających efektywne korzystanie z tablic interaktywnych lub interaktywnych monitorów dotykowych.

Szkoły mogły otrzymać na zakup pomocy dydaktycznych maksymalnie 14 tys. zł. Organ prowadzący miał obowiązek wnieść minimalny wkład własny w kwocie 3,5 tys. zł. W ramach programu szkoły podstawowe doposażyły się w szczególności w: tablice interaktywne, projektory, głośniki, interaktywne monitory dotykowe.

Jak wynika ze sprawozdań przekazanych Ministrowi Edukacji Narodowej przez poszczególnych wojewodów oraz ministrów, kwota uruchomiona na zakup pomocy dydaktycznych na podstawie wniosków wojewodów i ministrów wyniosła 166 066 386 zł, natomiast wykorzystana została kwota – 161 595 157 zł. Z programu skorzystało 12 012 szkół.

23 października 2020 r. Rada Ministrów przyjęła uchwałę w sprawie realizacji kolejnej edycji programu na lata 2020–2024. Ze względu na szacowany zakres wyposażenia szkół, zróżnicowane potrzeby uczniów i nauczycieli w zakresie korzystania ze sprzętu, pomocy dydaktycznych i narzędzi do terapii, nastąpiła przebudowa programu w stosunku do poprzedniej edycji programu na lata 2017–2019, m.in. zostały określone inne progi wsparcia finansowego dla szkół, w których kształcą się uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym uczniowie niewidomi oraz uczniowie z niepełnosprawnościami.

Wsparciem finansowym z nowej edycji programu na lata 2020–2024 zostaną objęte:

- 1) 2 670 szkół podstawowych, które nie otrzymały wsparcia finansowego w poprzedniej edycji programu na lata 2017–2019;
- 2) 5 870 szkół ponadpodstawowych;
- 3) 267 szkół kształcących uczniów niewidomych;
- 4) 11 specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych;
- 5) 4 530 szkół kształcących uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami⁹,

przy założeniu, że:

- każda szkoła podstawowa i ponadpodstawowa lub szkoła za granicą może wnioskować o udzielenie wsparcia finansowego w wysokości nie wyższej niż 14 tys. zł;
- każda szkoła podstawowa kształcąca uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z niepełnosprawnościami, może wnioskować o udzielenie wsparcia finansowego w wysokości nie wyższej niż 35 tys. zł;

---

⁹ Zakłada się, że wsparciem finansowym z Programu zostanie objętych około 1/3 wszystkich szkół podstawowych, w których odbywa się kształcenie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.

- każda szkoła podstawowa kształcąca uczniów niewidomych może wnioskować o udzielenie wsparcia finansowego w wysokości nie wyższej niż 35 tys. zł;
- każdy specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy może wnioskować o udzielenie wsparcia finansowego na zakup drukarki w wysokości nie wyższej niż 100 tys. zł.

W 2020 r. zakup laptopów w ramach Programu „Aktywna tablica” umożliwił organom prowadzącym szkoły uzupełnienie sprzętu potrzebnego do prowadzenia kształcenia na odległość. Szacujemy, że do wskazanych powyżej szkół podstawowych i ponadpodstawowych w 2020 r. trafiło około 10 000 laptopów.

Ponadto, na mocy podpisanego z Ministerstwem Edukacji Narodowej porozumienia, Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa – Państwowy Instytut Badawczy przekazała do 2 400 szkół zestawy Szkolnych Pakietów Multimedialnych składających się w jednym zestawie z: 25 tabletów wraz z etui, klawiaturami oraz rysikami, jak również usługą mobilnego dostępu do sieci internet, świadczoną do końca roku szkolnego 2020/2021. W ramach tego działania do szkół trafiło 60 tys. tabletów. Część tych pakietów (520) była w dyspozycji Ministerstwa Edukacji Narodowej, które za pośrednictwem NASK przekazał je przede wszystkim szkołom, które do 9 listopada 2020 r. pracowały zdalnie. Warunkiem koniecznym dla dostarczenia szkole Szkolnego Pakietu Multimedialnego było uprzednie podpisanie przez szkołę z NASK-PIB umowy o świadczenie publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w ramach Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej. W przypadku braku podpisania przez szkołę ww. umowy, dostarczenie zestawu nie było możliwe dla tej szkoły. Dostawy były realizowane sukcesywnie do 15 grudnia 2020 r.

Należy dodać, że już w poprzednim roku szkolnym do 764 szkół trafiły mobilne pracownice komputerowe. To nagrody w konkursie #OSEWyzwanie. Mogły wziąć w nim udział szkoły z miejscowości liczących do 50 tysięcy mieszkańców. Aby wziąć udział w konkursie szkoła musiała zgłosić się do projektu Ogólnopolskiej Sieci Edukacyjnej i programu mLegitymacja szkolna. Dodatkowo dana placówka mogła przysłać przygotowaną specjalnie na konkurs pracę plastyczną pt. „Smart szkoła”. Szansę na wygraną zwiększała również deklaracja zgłoszenia się szkoły do programów OSE Hero oraz CodeWeek. W sumie szkołom przekazano 12 224 laptopów, które są wsparciem przy prowadzeniu lekcji i korzystaniu z internetowych zasobów edukacyjnych. Wartość pojedynczego zestawu (jednej pracowni) to 34 439 zł.

Ponadto Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej we współpracy z urzędami wojewódzkim realizowało projekt pt. „Wsparcie dzieci umieszczonych w pieczy zastępczej w okresie pandemii COVID-19”¹⁰. W ramach projektu umożliwiono zakup komputerów, oprogramowania do nauki zdalnej, sprzętu audiowizualnego, a także sprzętu ochrony osobistej i środków dezynfekcyjnych. W sumie na wsparcie dzieci przebywających w pieczy zastępczej przekazano środki w wysokości 130 mln zł.

Łącznie, od marca 2020 roku do chwili obecnej, na różne formy wsparcia organów prowadzących, szkół, nauczycieli oraz dzieci przebywających w pieczy zastępczej (w zakresie wyposażenia w sprzęt, infrastrukturę sieciową, szkolenia, oprogramowanie, usługi dostępu do internetu), Rząd przeznaczył około **1 mld zł**.

Mając powyższe na uwadze uprzejmie informuję, iż nie są prowadzone prace mające na celu wprowadzenie do art. 26 ustawy PIT możliwości odliczenia od podstawy opodatkowania kwot wydatków poniesionych przez nauczyciela z tytułu zakupu sprzętu i oprogramowania w związku wykonywaniem przez nich nauczania.

¹⁰ <https://www.gov.pl/web/rodzina/130-mln-zl-na-wsparcie-dzieci-w-pieczy-zastepczej-komputery-trafily-do-dzieci>

Podkreślić bowiem należy, że na gruncie prawa podatkowego, w sytuacji, gdy obowiązek zapewnienia narzędzi i materiałów niezbędnych do wykonywania pracy zdalnej należy do obowiązków pracodawcy, dostarczenie pracownikowi niezbędnego sprzętu, ubezpieczenie sprzętu, pokrycie kosztów związanych z instalacją, serwisem, eksploatacją i konserwacją sprzętu, czy przeprowadzenie niezbędnych szkoleń, nie skutkuje powstaniem po stronie pracownika przychodów w rozumieniu ustawy PIT.

Nie można również zapominać, że wykonywanie pracy na odległość nie pozbawiło pracowników możliwości korzystania ze zryczałtowanych kosztów podatkowych. Kwota rocznych kosztów (za 12 miesięcy) wynosi dla tzw. jednoetatowców miejscowych 3 000 zł (250 zł miesięcznie), dla jednoetatowców zamiejscowych 3 600 zł (300 zł miesięcznie), dla wieloetatowców miejscowych może wynieść nawet 4 500 zł. W warunkach sprzed epidemii, rolą zryczałtowanych kosztów podatkowych dla pracowników było przede wszystkim rekompensowanie wydatków związanych z codziennymi dojazdami do zakładu pracy. W okresie wykonywania pracy zdalnej utrzymanie możliwości stosowania tych kosztów niezależnie od faktycznego miejsca wykonywania pracy (w zakładzie pracy lub w domu) stanowi formę pomocy państwa. Wpływa bowiem na zmniejszenie podstawy opodatkowania, a w konsekwencji wysokości należnego podatku. Przynosi zatem taki sam efekt jak wprowadzenie postulowanego odliczenia w art. 26 ustawy PIT.

Ponadto nauczyciele nie są jedyną grupą zawodową, dla której nagłe wprowadzenie przymusowej pracy zdalnej było trudną zmianą. W niektórych branżach praca zdalna trwa nieprzerwanie od początku epidemii. Przewiduje się, że w części w nich ten model świadczenia pracy może stać się normą. Dlatego też podjęte zostały prace mające na celu wprowadzenie przepisów dotyczących pracy zdalnej do Kodeksu pracy.

W piśmie z dnia 19 stycznia 2021 r. Nr DPP-I.912.5.2021 Ministerstwo Rozwoju, Pracy i Technologii poinformowało, że obecnie toczy się dialog autonomiczny między reprezentowanymi w Zespole Problemowym ds. prawa pracy Rady Dialogu Społecznego organizacjami pracodawców i związkami zawodowymi. Odbywają się także kolejne spotkania tego Zespołu, których przedmiotem jest głównie dyskusja nt. optymalnych rozwiązań prawnych w zakresie pracy zdalnej oraz próba wypracowania wspólnego stanowiska strony pracowników i pracodawców w tym zakresie.

Ze względu na fakt, iż praca zdalna w Kodeksie pracy będzie wykonywana w warunkach typowych, nie zaś w nadzwyczajnych (jak obecnie), niezbędne jest wypracowanie regulacji, która zabezpieczy interesy obu stron stosunku pracy. Wymaga to dyskusji i uzgodnienia – w drodze konsensusu – rozwiązań prawnych, które byłyby akceptowane przez stronę społeczną (związki zawodowe, jak również organizacje pracodawców).

Z upoważnienia
Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej
Aleksander Łożykowski
Dyrektor
Departamentu Podatków Dochodowych
w Ministerstwie Finansów
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/